

Zen in het wild

door Daishin van Hoogdalem

Kamperen in het wild? In Nederland? Gecombineerd met zen? Ik wist niet wat ik las in april in de nieuwsbrief van het Dharmahuis Leeuwarden. Bestaat dat echt? Zonder aarzelen heb ik me direct aangemeld en ik heb er geen spijt van gehad.

De stille week in de natuur vond plaats in een berkenbos op een schiereiland aan de rand van de Oude Venen, net onder Leeuwarden. Om er te komen, voeren we vanaf het pittoreske dorpje Warrega met een bootje tussen de weilanden en rietkragen naar het natuurpark. We lieten de 'gewone' wereld steeds verder achter ons. Toen we aan wal stapten, wachtte ons een verrassing: de bodem van het eiland is veengrond. Bij elke stap veert de bodem een beetje mee.

Een klein paadje leidde ons naar een open plek in het berkenbos. Daar konden we ons kamp opslaan. Bij wildkamperen hoort natuurlijk ook een buitentoilet. En ik moet zeggen, dit was een wc met het mooiste uitzicht ooit op bomen, struiken en planten. En ja, ook de douche was echt buiten. Beide wel afgeschermd met een bescheiden zeil, maar met een open zijde.

De kampeerplaats

Het buitentoilet

's Ochtends en 's avonds mediteerden we in de boszendo met uitzicht op het bos. De geluiden van de vogeltjes en het ruisen van de bomen waaiden zo naar binnen. Het was geen uitzonderlijk mooi weer, die week in augustus (terwijl het daarvoor zo heet was geweest). Maar eerlijk gezegd, dat gaf helemaal niets. Want het gekletter en geborrel van de regen terwijl we in de boszendo zaten was gewoon een prachtig concert, begeleid door een parfum van natte aarde. Want van de hele dag buiten zijn, gaan echt al je zintuigen open.

De tijd buiten de meditatie en de huishoudelijke klusjes, konden we vrij indelen. Ik vond het heerlijk om over het eiland te struinen, tussen de struiken en de bomen, al liep ik daardoor ook een paar teken op. Ook fijn was een plekje zoeken langs het water om naar de onstuimige lichten te kijken. Een verrekijker hield ik onder handbereik om naar kiekendieven, buizerds en ander gevogelte te loeren. Soms liep ik door de weilanden en rietkragen om een eindje verderop het gedrag van de lepelaars te bestuderen. Wist je bijvoorbeeld dat ze proberen de vis uit elkaars bek te stelen?

De boszendo

Zwaar weer op komst

We waren met een klein groepje (vijf mensen) en die intimiteit was heel passend bij dit kleine natuurreserveaat. Tenjo, die de week begeleidde, hield elke dag bij de koffie een kleine toespraak waarbij ze ons aanmoedigde om de omgeving met onze zintuigen direct te ervaren. Als we wilden konden we uitdrukking geven aan die ervaringen door te tekenen of te schrijven. Dat leverde mooie impressionistische tekeningen en soms ook heel nauwkeurige observaties op. Ook schreven we haiku's op die we aan elkaar voordroegen.

*Zonlicht in het bos
twee dartelende vlinders
geen spoor van regen*

Tenjo osho

Tekening van Daishin

En als laatste, maar niet het minste: de kok schotelde ons drie keer per dag een heerlijke maaltijd voor. Dat hij zich redde in de buitenkeuken, die het door hevige regenval soms zwaar te verduren kreeg, is een wonder. Gelukkig was het ook vaak genoeg droog en konden we buiten eten. De laatste avond stookten we een vuurtje dat nog lang na gloeide. Net als mijn herinneringen aan deze heerlijke week.

*Wil je ook ervaren hoe het is om een hele week buiten te zijn? Tenjo organiseert in augustus 2020 maar liefs twee naturretraites: van 3 tot en met 7 augustus en van 10 tot en met 14 augustus. Opgeven en meer informatie vind je **bij het dharmahuis***

De kooktent en de eettafel

De laatste avond